

VEČNO PREKLETSTVO NE OBSTAJA

Avtor: Vesna Božič Mauko

Dr. Jan Erik Sigdell je mednarodno priznani strokovnjak za regresoterapijo¹. Od 70-ih let prejšnjega stoletja dalje je izvedel na tisoče regresij in razvil nove metode regresoterapije, ki temelji na tehniki Bryana Jameisona (ZDA). Pred leti se je iz Švice preselil v Slovenijo, v majhno idilično vasico Dutovlje na Primorskem, kjer živi in deluje. Dela kot regresoterapevt, izvaja delavnice ter predava na mednarodnih kongresih. Je tudi avtor številnih strokovnih knjig o regresoterapiji. Ena izmed njih je tudi knjiga *Nevidni vplivi* (nemški orig. *Unsichtbare Einflüsse*), ki jo predstavljamo v tem intervjuju.

► **Gospod Sigdell, poznamo vas kot odličnega regresoterapevta. Naredili ste številne regresije in z njimi pomagali več tisočim ljudem. Svoje bogate izkušnje predajate naprej na delavnicah in predavanjih ter v svojih strokovnih knjigah. Ste zelo ploden pisec. Napisali ste več kot deset knjig s področja regresoterapije. V slovenskem jeziku je leta 2011 izšla knjiga *Regresija v prejšnja življenja*. Prevedena pa je tudi že vaša druga knjiga z naslovom *Nevidni vplivi*, ki pa žal še ni izšla. Še vedno čaka na založnika, ki bi jo bil pripravljen natisniti. V knjigi opisujete svoje izkušnje z dušami umrlih in entitetami, ki jih med regresoterapijo odkrijete pri regresirancu².**

Preden pa spregovoriva o teh izkušnjah, bi vam za začetek rada najprej postavila vprašanje, kaj je duša in kaj entiteta ter kakšna je razlika med njima?

Duša je pravzaprav tudi entiteta. Ta dva izraza uporabljam, da ločim med obema primeroma. Duša je pravi Jaz človeka, ki je zapustil telo s t.i. smrtjo, entiteta pa še ni bila utelešena. Tako duša kot tudi entiteta sta padli iz božanske svetlobe. Duša se je nato inkarnirala in postala „duša“ v pravem pomenu besede, entiteta pa se ni inkarnirala.

► **Kako je sploh možno, da se duše in entitete oprimejo človeka? Zakaj ostanejo pri človeku in kako jih odkrijete?**

Ko umremo in preidemo v dušno stanje, gremo običajno v dimenzijo, ki jo opi-

sujemo kot svetloba. V svetlobi je čudovito in v njej ostanemo, dokler se v nekem prihodnjem trenutku spet ne utelesimo. Le izjemoma mora duša oditi začasno v neko bolj neprijetno stanje, pravi pekel pa ne obstaja. Večno prekletstvo je v protislovju z ljubeznijo in pravičnostjo najvišjega Boga. Če človeka za večno kaznujemo, ker je nekih 30 let grešil, razmerje večno proti 30 letom presega okvir vsake pravičnosti.

Nekatere duše po smrti ne odidejo takoj v svetlobo, temveč ostanejo na zemeljski ravni. Bojijo se oditi v svetlobo ali pa svetlobe najprej sploh ne zaznajo. Če v utelešenju, torej v racionalnem Jazu telesa, niso verjele v življenje po "smrti", jih takšen nepričakovani razvoj dogodkov najprej zmede. V nekaterih primerih se duša oprime človekovega telesa, da bi imela "oporo" in tudi, ker se prek telesa energetsko prehranjuje. Tudi duša potrebuje življenjsko energijo, ki je ima v svetlobi na pretek, na Zemlji pa ne. Ko je lačna, ugotovi, da lahko ljudem jemlje energijo – ne zlonamerno, ampak zato, ker ne vidi nobene druge možnosti. Nekega dne nato le gre v svetlobo, bodisi ker to možnost prepozna bodisi ker dobi pomoč in jo tudi sprejme.

Obstajajo tudi drugi primeri, v katerih duša ne gre takoj v svetlobo. Če je človek

Intervju – Jan Erik Sigdell

pred smrtjo verjel v pekel in večno prekletstvo, se duša boji svetlobe in misli, da bi jo od tam lahko poslali v pekel. Žalostna zmot. Duša se lahko počuti osamljeno, ker ne zaznava, da so okoli nje tudi druga duhovna bitja, in zato ostane pri človeku. Velikokrat je to človek, ki ga je poznala že v utelešenju. Morda misli, da bo temu človeku lahko pomagala, kar pa v njenem stanju ni mogoče. V določenih primerih ostane zato, ker želi preprečiti, da bo človek, ki je živ, kaj izdal, ali pa se želi za kaj maščevati. Duša alkoholika se rada oprime alkoholiziranega človeka. Odvisniki (ali npr. odvisniki od iger na srečo) imajo pogosto nase pripete duše umrlih odvisnikov.

V nasprotju z dušami pa se entitete opirajo človeku, da bi se preko njega prehranjevale kot nekakšni vampirji. Ne jemljejo mu samo življenjske energije, temveč tudi prinašajo negativne čustvene energije, kot so strah, jeza in sovraštvo. Entitete takšne energije pri človeku podžigajo zato, da jih potem lahko posrkajo. Lahko celo prevzamejo oblast nad človekom in se z njim igrajo. Kdor se ukvarja z okultnimi stvarmi, si lahko nakopije entiteto ali celo več entitet. Igranje z ouija ploščo ali premikanje kozarcev je nevarno. Kdor izvaja črno magijo, morda misli, da sodeluje z entitetami, a se mu še sanja ne, kako te z njim manipulirajo in kakšni karmični račun bo moral nekoč kasneje plačati.

Ampak niti duša niti entiteta se ne moreta kar tako oprijeti človeka. To je možno le, če je poškodovana človekova avra. Če ima avra šibko točko, morda celo razpoko ali luknjo, se na tistem mestu lahko oprime ena ali druga, duša ali entiteta. Zato je pomembno, da potem, ko človeka osvobodimo duše ali entitete, pozdravimo avro. Poškodba avre lahko nastane med omamo, predvsem med omamljenostjo z drogo, ali tudi zaradi zelo močnih negativnih čustev, kot so strah, panika, jeza in sovraštvo. V določenih primerih tudi zaradi hude poškodbe.

► Kako ugotovite, da je na regresiranca pripeta duša oz. entiteta?

V regresiji (po metodi, ki jo uporabljam jaz) srečamo svoj nezavedni Jaz, in si-

cer kot podobo, ki ji rečemo "notranji vodnik". Srečamo pa se lahko tudi s svojim višjim jazom. Če mi okoliščine in vrsta problematike regresiranca dajejo sluti, da je prisotno kakšno energetsko bitje, na srečanju z notranjim vodnikom oz. višjim jazom, to vprašam. In če je odgovor pritrdilen, vprašam tudi, ali gre za dušo ali entiteto. Razlogi, da postavim to vprašanje, so različni. Eden izmed njih je tudi intuitivni občutek regresiranca. Če je regresija polna preprek in blokad, tudi to lahko pomeni prisotnost kakšnega energetskega bitja. Entiteta morda poskuša regresijo preprečiti. Človek lahko ima pri sebi tudi več kot samo eno entiteto, npr. dve duši in eno entiteto.

► In kaj naredite, ko odkrijete dušo oz. entiteto?

S pomočjo notranjega vodnika oz. višjega jaza z regresirancem vzpostavlja kontakt z entiteto in se z njo pogovori. Zakaj je pri klientu? Kaj želi? Če gre za dušo, želim vedeti, ali sta se regresiranec in duša poznala, ko je bila duša še utelešena. Običajno ne gre za to. Zakaj ni odšla v svetlobo? Česa se boji? Mnoge duše se bojijo oditi v svetlobo, ker so pozabile, da so že enkrat bile v njej. Če se duša spomni, da je nekoč že bila v svetlobi, strah izgine. Nato lahko vodnik oz. višji jaz regresirancu in duši pokaže pot v svetlobo. Zato rečem klientu: „Pojdi skupaj z dušo v svetlobo!“ Ko pride duša v svetlobo, se zelo čudi: *Kako lepo je tukaj! Tega si res nisem mislila!* Zdaj hoče ostati v svetlobi in klient se vrne k svojemu vodniku. Tako dušo spremljamo v svetlobo in ji ni treba oditi sami. In zdaj se bo zagotovo nekomu postavilo vprašanje: Kaj pa, če tudi regresiranec hoče ostati v svetlobi? To ni možno, saj je njegova duša s "srebrno nitjo" povezana s telesom in zato ne more ostati v svetlobi.

V primeru, da pa gre za entiteto, potrebujemo več pomoči. Prosimo vodnika ali višji jaz, da iz svetlobe pokliče angela. (V svetlobi so tudi entitete, a pozitivne, ki jim pravimo "angeli" (prim. spodaj)). Angel lahko entiteto spomni, da je enkrat predavnimi časi že bila v svetlobi in potem entiteta običajno hoče nazaj v svetlobo. Angela prosimo, naj

jo odpelje v svetlobo in se brez nje spet vrne k nam, saj bomo morda še potrebovali njegovo pomoč.

► Duši torej pomagajte vrniti se v svetlobo. Ali nečesa podobnega ne počnejo tudi eksorcisti? Vaš način dela dobro poznam, in vem, da, kadar med regresijo odkrijete pripeto dušo ali entiteto, pristopite k reševanju tega problema z ljubeznijo, na miren in čisto nenasilen način. Reševanja situacije se ne lotite tako kot eksorcist. Kadar eksorcist izganja duhove, je prisotno veliko groze in strahu. Kako to? Zakaj strah? Vi dokazujete, da se da tudi drugače. Je mar strah odveč?

Klasični eksorcizem operira na negativen način z zaklinjanjem, kletvami, grožnjami in podobnim, da bi na silo izgnal entiteto. Če gre za dušo, ji s tem ne naredimo nič dobrega, temveč je potem le še bolj zmedena in prestrašena ter sploh ne more najti poti v svetlobo. In namesto da bi odšla v svetlobo, si bo hitro našla novega gostitelja. Tudi duše z nami sobivajo v stvarstvu, to so umrli soljudje. Zato moramo tudi z njimi ravnati ljubeče. Tudi entitete z nami sobivajo v stvarstvu, a so padle v temo. Tudi z njimi moramo ravnati kar se da prijazno. V regresiji pokličemo pomoč iz svetlobe, da bi entitete pomagali na poti v svetlobo, kjer je predavnimi časi že enkrat bila, in je ne poskušamo izgnati s silo.

► In kaj se zgodi z entiteto v svetlobi?

Mislím, da se v svetlobi spreobrne, in se nekoč v prihodnosti prvič inkarnira kot človek ter postane duša.

► Kar samo po sebi se sedaj postavlja vprašanje, od kod prihajajo duše oziroma entitete? V knjigi se opirate na nauk prakristjanov³, gnostikov⁴, ki govorijo o različnih ravneh, na katerih se nahajamo vsi. Nam lahko poveste kaj več o tem?

Gnostični kristjani so bili prakristjani, ki so se pojavili že pred Pavlovim krščanstvom⁵. Izhajali so iz ožjega kroga Jezu-

sovih učencev. Delovali so nekaj stoletij. Pavlovo krščanstvo pa se je razširilo v širšem krogu Jezusovih učencev, ki nekaterih globljih resnic ni ponotranjilo. Politični interesi moči v svetu so načrtno podpirali Pavlovo krščanstvo in tako izkoreninili nauk gnostičnih kristjanov. Na srečo so bili gnostični spisi ponovno odkriti leta 1945 v Nag Hammadiju v Egiptu. Gnostični svetovni nazor uči, da smo bili vsi mi že od samega začetka v svetlobi. Nekateri so hoteli oditi iz svetlobe, da bi si nabrali izkušnje, ki jih v svetlobi ni bilo možno dobiti. Predvsem so hoteli izkusiti popolno svobodno voljo. Tako so nastali materialni svetovi, v katerih so se lahko inkarnirali. (Gnostiki so govorili o reinkarnaciji, v Pavlovem krščanstvu pa se je to znanje izgubilo.) Nekateri med nami, ki smo odšli iz svetlobe, pa niso hoteli v človeško telo, želeli so ostati v breztelesnem stanju, in da bi se utelešenju izognili, so morali oditi globoko v temne regije in so tam postali entitete.

► Kje v tej hierarhiji pa se nahaja človek?

O tem je pisal Origen⁶, ki sicer ni bil gnostik, a je bil zelo blizu gnostičnemu nauku. Podoba sveta, ki jo Origen opisuje, se v veliki meri ujema z gnostičnim. Stvarstvo je razdelil na različne ravni. Najvišja, t.j. prva raven je svetloba. Tej sledi devet angelskih ravni, na katerih je več ali manj svetlobe in na katerih se nahajajo pozitivne entitete. Pod njimi je enajsta. raven, raven materialnih svetov, na kateri živimo ljudje. Dvanajsta, najnižja raven, pa je domovanje "demonov in tistih, ki so obrnili hrbet Bogu", na njej so negativne entitete. Ta najnižja raven je neke vrste "pekel", kjer pa ne ostanemo večno, če se na njej že znajdemo, temveč samo tako dolgo, kot potrebujemo, da bi ozavestili svoje ravnanje, se skesamo in spreobrnemo. Kot sem že rekel, večno prekletstvo ne obstaja. Predstava o njem pa je žal zelo priljubljeno sredstvo za zastraševanje, s katerim obvladujemo ljudi.

► Predvidevam, da se je nauk gnostikov v vaši praksi potrdil?

Gnostični svetovni nazor se je v praktičnem delu z regresoterapijami zelo dobro potrdil, še posebej pri delu z energetski-

mi bitji. Gnostični nazor seveda ni poslednja resnica, je pa vsekakor dosti bolj skladen kot Pavlovo krščanstvo.

► **Gospod Sigdell, hvala za krutek vpogled v vašo knjigo, ki se dotika teme, ki je v naši družbi zapostavljena oz. jo jemljemo premalo resno. Upam, da bo tudi knjiga kmalu ugledala luč sveta in tako na voljo širšemu krogu bralcev.**

Preden pa končava, bi vam rada zastavila še eno vprašanje: Glede na to, da zelo dobro poznate zakon karme, vse mogoče tegobe ljudi, duš in entitet, kaj bi položili na srce nam, utelešenim dušam? Kako naj živimo in ravnamo v vsakdanjem življenju, da si ne naložimo novih karmičnih bremen in da se nam v prihodnjih življenjih ne bo več treba inkarnirati na zemeljski ravni, temveč na kateri izmed ravni, ki je višje v Origenovi hierarhiji?

Najvišji zakon je ljubezen! V stvarstvu smo vsi bratje in sestre in temu primeramo moramo drug z drugim tudi ljubiti. Premagati moramo ločenost, ki jo s sabo prinese utelešenje. V svetlobi ločenost ne obstaja, v njej smo vsi eno in kljub temu posamezniki. Dokler živimo v ločenosti, nismo zreli za dokončno vrnitev v svetlobo. Egoizem, nasilje in sovraštvo krepijo ločenost, prav tako tudi skopost in pohlep. Ljubezen in dobrohotnost do vsega, kar obstaja, pa razblinja ta ločenost, del tega pa sta seveda tudi poštenost in pravičnost. Ni ga človeka na zemlji, ki ne bi bil vaš sočlovek. Ni potrebno, da se z njim strinjate, lahko pa ga spoštujete. Če nekoga fizično ali duševno prizadenete, boste nekoč kasneje izkusili, kaj je ta oseba takrat čutila. To ni kazen, temveč lekcija, ki ji pravimo karma. Ko bolečino drugega izkusite na lastni koži, takšnega dejanja ne boste nikoli več ponovili. Tako se vaša duša razvija in v nekem trenutku se ji ne bo treba več inkarnirati.

Gospod Sigdell, hvala, da ste z nami delili svoje znanje, izkušnje in modrost!

Za vse tiste, ki bi želeli izvedeti kaj več o sami regresoterapiji in o zgoraj predstavljeni temi, se lahko oktobra 2015 udeležite delavnice v Ljubljani, na kateri bo gospod dr. Sigdell predstavil metodo regresoterapije, po kateri dela. Podrobnejše informacije o delavnici dobite na tel. št. 040 858 938 ali po elektronski pošti na naslovu info@regresija.si.

Za več informacij o regresoterapiji in gospodu dr. Janu Eriku Sigdellu obiščite spletno stran <http://www.christian-reincarnation.com>.

¹ Regresoterapija – Tehnika za reinkarnacijsko analizo, s katero terapevt regresiranca vodi nazaj v preteklost: v otroštvo v današnjem življenju, v prenatalno obdobje ali v prejšnja življenja.

² Regresiranec – Oseba, ki jo regresoterapevt vodi v preteklost.

³ Prakristjani – Prakristjani so bili pripadniki prakrščanstva, ki se je razvilo v času Jezusovega življenja (okoli leta 30 po Kristusu).

⁴ Gnostiki – Gnostiki so bili pripadniki gnosticizma, ki je bil močan steber prakrščanstva. Med drugim so učili tudi o reinkarnaciji. Cerkev je gnostike kasneje razglasila za krivoverce.

⁵ Pavlovo krščanstvo – Sveti Pavel, prvotno Savel apostol, krščanski misijonar in avtor pisem, ki predstavljajo velik del Nove zaveze. Znan je bil po sovraštvu do kristjanov. Pregarjal je Jezusove učence in nasilno poskušal uničiti nastajajočo krščansko cerkev. Na poti v Damask se je spreobrnul. Po svojem spreobrnjenju je Pavel začel pričevati, da je Jezus Kristus, Božji Sin.

⁶ Origen – Origen (185-235 ali 254) je bil največji gnostični učitelj krščanskega nauka v 3. stoletju. Je avtor številnih teoloških spisov, katerih večino originalnih verzij je cerkev uničila. Ohranilo se je le nekaj cenzuriranih latinskih prevodov. Origen naj bi zastopal nauk o ponovnem rojstvu telesa. V 6. stoletju je bil njegov nauk o obstoju duše pred spočetjem in s tem nauk o reinkarnaciji preklet.